

Ofte i disse Dage havde hun følt Trang til at tale med nogen af hans Familie, for at faa Lys over alt dette uopklarede, der undertiden foruroligede og ydmygede hende mere end noget andet, og som hans egne Fortællinger blot gjorde bestandig dunklere. Hun vidste, at en af hans Brødre, der var Jurist, havde en Ansættelse paa et offentligt Kontor inde i København; Per havde selv fortalt, at han nylig havde truffet ham paa Gaden og da i Samtalens Løb i Fortrolighed meddelt ham deres Forlovelse. Saa lidet modig hun end var ved Tanken om at fremstille sig for en vildfremmed Herre i en saadan Anledning, besluttede hun alligevel nu at opsøge denne Broder, der maatte kunne give Besked, og allerede den næste Formiddag tog hun ind til Byen.

Det Regeringskontor for Fængselsvæsenet, hvor Eberhard Sidenius havde Ansættelse, var indrettet i en stor, skummel, skidengraa Bygning ved Kanalen. Jakobe foer vild i en Labyrinth af øde Gange og fandt omsider en Budstue, hvor to søvnige Mænd sad med Ryggen klistret opad Væggen og saae ned paa deres Støvlesnuder. Paa hendes Spørgsmaal om, hvor hun kunde finde Hr. Ekspeditionssekretær Sidenius, fik hun det lakoniske Svar:

„Første Sal, tredje Dør tilhøjre.“

Og neppe havde hun vendt de to Mænd Ryggen, før de ganske højt vekslede disse Bemærkninger:

„Sikken et Næb.“

„Ja, det var en Jødetøs.“

Oppe paa første Sal fandt hun den hende opgivne Dør og kom ind i en tofags, halvmørk Stue, der vendte ud til en Gaardsplads med nogle grønne Træer. Henne ved det ene Vindue stod Eberhard og skrev ved en Fyrretræs Skrivepult, der tilligemed et Par Træstole og en Reol med Protokoller udgjorde Stuens Udstyr. Han havde en langskødet og sneverærmet, paa Albuerne ganske blankslidt, sort Frakke knappet tæt omkring sig; og da det havde regnet lidt om Morgen, var hans Benklæder omhyggelig opsmøgede forneden og aabenbarede et Stykke af et Par grove, mørkegraa Uldsokker over et Par dobbeltsaaledede Ankelsko.

Skønt han havde besvaret Jakobes Banken med et „Kom ind“, blev han staaende uden at se op og fortsatte nogle Øjeblikke uanfægtet sit Arbejde.

Dels af denne Aarsag, dels paa Grund af hans Klædedragt